Pouar aigua amb un cistell de vims.

Opinió | 22-10-2013 | 13:18

Nascut el mes de març de l?any 1936, no puc opinar de com es vivia quan encara jo no hi era, però sí que recordo com he viscut des de l?any 1941; que vaig començar d?anar a l?escola (estudi fins al 1949), que era obligat parlar al mestre i als companys en castellà, si no volies ser castigat i reprès. El pa blanc m?enlluernava, perquè a casa es menjava pa negre de racionament, jo era el petit de quatre germans, vaig haver de vestir-me durant molts anys amb la roba que deixaven els meus germans, que només n?hi havia un que estrenava el que la mare confeccionava, als vespres i les nits, perquè de dies treballava rentant roba en cases de gent que podia menjar pa blanc, i anava a herbejar als erols de planter de les diferents hortes que hi havia a la Bisbal d?Empordà, que totes han desaparegut, gràcies a l?especulació corrupta i responsable de la bombolla immobiliària que ha arruïnat el país, però que ha enriquit el capitalisme, amb el vistiplau i la complicitat dels governs de torn.

El meu record comença quan s?acaba una guerra ?incivil?, i les penúries i les dificultats s?allarguen , però el treball va en augment; als anys cinquanta, que varen començar a arribar els primers immigrants d?arreu de l?Estat (principalment andalusos) cercant millor vida que la que tenien als seus respectius territoris; si parlem de Catalunya, la construcció a la costa va fer estralls, per l?excessiva demanda per part del turisme, que va crear una eufòria contagiosa en el conjunt de la societat, que l?administració va aprofitar per a la ?millora? de serveis i comunicacions entre les principals capitals i ciutats del país, sempre sota l?atenta mirada de la dictadura, fins als anys 1975.

Però a partir de la mort del dictador i sota una feble, i en certa manera falsa democràcia, és quan s?ha produït el gruix del problema, perquè l?especulació i la corrupció s?ha escampat arreu, fins al punt que la pobresa està envaint el país, eliminant la classe mitjana i fent més rics els rics, i repercuteix en l?ensenyament, la sanitat i tot el benestar social, que tants anys i tants esforços havia costat als ciutadans.

Voler aixecar un país amb els mateixos protagonistes, liderant el govern i les administracions que el varen enfonsar, i amb una justícia addicta al regim, és com voler poar aigua amb un cistell de vims; continuar facturant la mà d?obra a 39 ? l?hora i el 21% d?IVA,(46 ?/h), és el certificat de defunció del consum, de la producció i de part dels pocs ciutadans que tenen la sort de treballar, dels que són a l?atur i dels jubilats (jo, jubilat, tinc factures amb aquestes quantitats referides).

Retallar serveis i sous mai serà tan efectiu com seria retallar beneficis amb seny; ningú amb dos dits de front, i que no pensi com l?Eduardo Zaplana, es pot creure els polítics d?interessos capitalistes i confiar-hi, que la democràcia l?interpreten a toc de majoria parlamentària.

Autor: Màrius Viella/GN